

İsmail Ataş

Ulusal dəyərlərimiz bizi var edən əsas yöndür. Ulusal dəyər – ölməyən, heç zaman adileşməyən dəyərdir. Dəyəri var edən, artıran, yüksəldən işə Ulusun təmsil edən yetkin insanlardır.

Ulusal dəyər – Ulusun mənəvi-əxlaqi, idrakı, bədii səviyyəsinin ifadəsi olub, yaşamının (həyatının) bütün sahələri haqqında sistemli fikirlərin məcmuysi, mahiyyətidir.

Ulusal dəyər ulusallığı tam ifadə etdiyi üçün bəşəri dəyəridir. Çünkü bəşəri dəyərlər bu kimi dəyərlərin özülündə təsdiqini tapır.

Bəşəri dəyərlər dedikdə ulusallığının yetkin soraqlarının ifadəsi nəzərdə tutulur.

Ulusal olan mənəvidir (ruhsaldır): Ruhsallığın qaynağı, kökü - Ulusal dəyərlərdir.

"Kitabi-Dədə Qorqud" qədim ulusal yaşamımızın dəstən bədiyyatı ölçüsündə bənzərsiz ifadəsidir.

Dədə Qorqud – ağsaqqallıqla təndir, əslində ağsaqqallığın ölçüsünü yaradandır. Dəstən onun adına bağlanır, ona görə ki, dəstənə təsvir olunan dünyanın mənəvi yiyəsi Dədə Qorqudur.

Dədə Qorqud Ağsaqqallıq adlı ulusal dəyərin ardıcıl daşıyıcısidir. Bu günkü yaşamımızda, varlığımızda dəstən düşüncəsində daşlaşmış, ömürleşmiş bu ölçü sabah yönündür. Dədə Qorqud ağsaqqallığını mahiyyətə hər cür özgəliklərden qoruyur, Torpaq-Yurd-Vətən kutsallığını ardıcıl bütün məraqlardan uca tutmağa çağırır, kökləyir.

Dədə Qorqud halallıq örnəyidir, harama əsaslanmaq, fürsətçilik onun dünyasında qadağandır. Aile kutsallığının qorusudur. Ona inanırlar. Onun alqışı adı alqış deyil, qarğışı adı qarğış olmadığı kimi...

Dədə Qorqudun dünyası onun ruhundan yaranır. Bu ruh bütün tərəfləri ilə Azərbaycan-Türk soraqlıdır: qeybdən xəbər verməsi yüksək duyum yiyəsi olduğundan xəbər verir.

Yaradılış, əslində yaranış olayı Dədə Qorqud dünyasının, ruhunun bənzərsizliyini, özünməxsusluğunu sübut edir. Əcədalarımızın təsəvvüründə, təxəyyülündə insanın yaranması, var olması, ölüb-dirilməsi zəngin mifoloji çalarlarla mənalandırılır, bununla da ulusal duyumun məhək daşına çevrilir.

Dədə Qorqud mahiyyətə gedişatın yaradıcısıdır. Onun hər şeydən xəbərdarlığı, hətta

hadisələrin gedisiini əvvəlcədən görməsi ulu ozanın şəxsində xalqın mifoloji duyumunun gücləndən xəbər verir. Dədə Qorqud hər şeydən önce Adverəndir: bu, dəstən düşüncəsində gerçəkləşən, oğuz türkünün yaradılış funksiyasının özülünü təşkil edən mühüm amildir. Burada adverme (adlanma) mifoloji düşüncədə yaradılışın başlangıcı olmaqla yanaşı, həm də ardıcılığının əsası, yaşamda (həyatda) nə varsa, varoluşun nədəni (səbəbi), inkişafı, yetkin təsdiqidir.

Sözü keçərlidir. Dədə sözüne xilaf çıxmak bağışlanır: Onun sözü qanundur. Dədəlik statusunu özündə daşıyan Qorqudla zarafat etmək qətiyyən olmaz. Burada Adalanın Adverənin qoyduğu ada yetməsi, onu doğrultması başlıca şərtlərdir.

Adalma – Yaranış - Yaradılış prosesi fərdin şəxsində Ulusun varoluşunun epos səviyyəsində təsdiqi, canlı yaşamıdır.

İnam Ata (Asif Ata) "Dədə Qorqud"u "Qoçaq günlər həsrəti" sayır.

Dədə Qorqudun advermə statusu geniş imkanlarla səciyyələnir: Dədə sözünün ilkinliyi, tərəddüsüz qəbul edilənliliyi, hökmülüyü, Oğuz elinin ruhunu tam mənasıyla ifadə və təsdiqi, ağsaqqallıq rəmzi olması bu qəbildəndir.

Dədə Qorqud ruhundan yaradıldığı dünyasını cidd-cəhdə qoruyur: onun öncəgörənliliyi (loğmanlığı), qeybdən xəbər vermesi, eləcə də ad qoyması, elçilik etməsi, qopuz çalması, boy boylaması, söz söyleməsi – hamisi yaradıcı (ilahi yaradılış xisətləri) missiyasından irolı gəllir.

Buğanı yıldığına görə Buğac adını alan ığdırın bundan sonrası yaşamı – Dədənin ölüsü (inamı) əsasında olur. Ad alan - adı doğrultmalıdır. Doğuluş – var olmaqdır; Oğuzun insanların şəxsinin təsdiqidir.

Dastanda adalma - doğuluş (yaradılış) mahiyyətlidir.

Buğacın ölüb-dirilməsi ömrür, təleyin yenilənməsi, şərdən arınması kimi də anlaşıla bilər. Dədə Qorqud dünyasında fərdin günahdan, pislikdən arınması, qəhrəmanın şəxsində onun ilahilik, bənzərsizlik statusunu bərpa etməsi və ya yaratması bütövlükde Oğuzun dünyasının bərpası demək olur.

"Kitabi-Dədə Qorqud"da

yaradılış aktı ümumiyyətlə, Oğuzun həyatının her bir sahəsində gerçəkləşən ilşigilərin (münasibətlərin), davranışlarının ilahilik ölçüsündə təsdiqidir. İnsanın münasibətinin əsilliyi – insanların bir-birinə tərəddüsüz inamiyla, bir-birinin yolunda ölümə getmək fədakarlığıyla, ailə kutsallığının qorunması inadıyla, sevgisinin yaradılış səviyyəsində dərkiləşə şərtlənir. Oğuzun - Dədə Qorqudun dünyasında hər şey yaradılışa (doğuluşa) – yəni yenidən doğulma-

ya, pisliklərdən arınmaya, insanlığa xidmət və onu təsdiq edir.

Pis duyğulara, insansızlığa bu dünyada yer yoxdur. Bu ilişgilərin pozulması ölüm-yoxolma prosesini şərtləndirir, qaçılmaz edir. Dədə Qorqud düzənin pozulmasından narahat olur, var gücüyle onu qorumağa çalışır.

"Kitabi-Dədə Qorqud"dağı ilahi mənalandırma (obrazların doğuluşu-yaradılışı, təsvir bənzərsizliyi, Oğuz insanının məşətinin, yaşamının ifadəsi olmasi, düşməne (şəre) nifret, xeyire təşənelik və s.) mahiyyətə yaradılış mifologeminin canlı, yaşarı təsdiqidir. Burada Oğuz-Türk insanların onu əhatə edən yaşamında hər şeyə Dədə Qorqudun yaratdığı yanaşmalar (münasibətlər) ölçüsündə baxması dünyasını ardıcıl yaradılışlı edir. Oğuz insanların türk xisətləndən gələn biryolluq (axadan vurmaq – üz-üzə vuruşmaq, insa-

Oxuculara Atanın "Dədə Qorqudluğumuz-Ağsaqqallığımız" içəsini sunuram.

İnam Ata (Asif Ata) Dədə Qorqudluğumuz – Ağsaqqallığımız

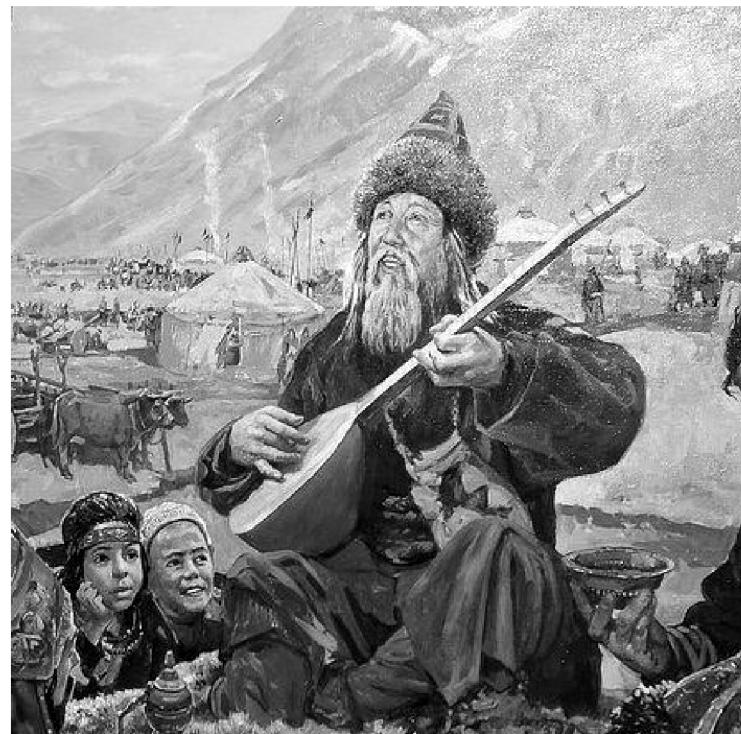
1.Birlik

Dədə Qorqud Dünyası vardı: Dünya Dədə Qorqudluğunu.

Dədə Qorqud öz Dünyasında Loğman ididi – Qeybdən xəbər verirdi: Ad qoyurdu, Elçilik eləyirdi, Qopuz çalırdı, Boy boylayırdı, Söz söyləyirdi.

Dədə Qorqud Dünyada Loğman var idi. Qeybdən xəbər verən var idi; Ad qoyan var idi, Elçilik eləyen var idi; Qopuz çalan, Boy boylayan, Söz söyləyen var idi.

Ağsaqqallıqla Dünya Bir olmuşdu, bu səbəbdən də Dünya sanballiydi.

...Birlik Dağıldı, Dünya Ağsaqqalsız qaldı, Ağsaqqal Dünyası.

2. Dədə Qorqud dünyası – Qorqudlu dünya

Dədə Qorqud Dünyasında Salur Qazan, Qaraca Çoban kimi Kişilər var idi; Burlaxatın, Banıçək, Selcan kimi Qadınlar, Buğaclar, Uruzlar, Beyrəklər, İmranlar kimi Oğullar var idi.

Dədə Qorqud Dünyasında Salur Qazan, Qaraca Çoban kimi Kişilər, Burlaxatın, Banıçək, Selcan kimi Qadınlar, Buğaclar, Uruzlar, Beyrəklər, İmran kimi Oğullar – Qorqud kimi Ağsaqqalı vardi.

Dədə Qorqud Dünyası – Qorqudlu Dünya Məliklər həqarətine – Qeyrətsizliyin, Zalımlığına qarşıydı, Namusa Qıyanlıara qarşıydı, Salur Qazanlıydı, Qaraca Çobanlıydı Dədə Qorqud, Burlaxatın, Banıçəkliyi, Buğaclı, Beyrəkliyi Dədə Qorqud.

Dədə Qorqudluğunu – Salur Qazanlar, Qaraca Çobanlar, Burlaxatınlar, Banıçəkler, Buğaclar, Beyrəklər...

Dədə Qorqud Dünyası yaratmışdı Qazanları, Çobanları, Qazanlar, Çobanlar Dünyası yaratmışdı Dədə Qorqudu.

3. Dədə Qorqud dünyasızlığı - Qorqudsuz dünya

Dədə Qorqud Dünyası, Qorqudlu Dünya Uçu: Ə davətdən, Kürdətən – Aruzların Qazanlara Xeyanətindən.

Dirsələrin Yağı hiyləsinə uyularından – İçəridən, daxildən udu birlək.

Qorqud Dünyasız qaldı, Dünya Qorqudsuz.

Bey ərənlər, xatınlar getdilər

– Dədə Qorqud Yalnız qaldı.

Dədə Qorqud getdi – Dünya Yetim qaldı.

4. Varislik

Koroğlu Dünyası vardi – Dünya Koroğlusunu Vardı.

Koroğlunun Dəlilər Dünyası vardi.

Dəlilərin Koroğlu Atası vardi.

Çənlibel Birlik Məkəniydi.

Koroğlu həm də Qoroğluydu

– Od ruhundan Yaranmışdı.

Dəlilər Koroğlunun Oduna qalanmışdır.

Koroğlunun Dəlilər adlı Dünyası vardi; Koroğlu Dəlilərin Dünyasıydı.

Həmzələşən Dünya Koroğluya qayıdı. Koroğlu Dünyasız qaldı, Dünya Koroğlusuz.

5. Həsrət

Loğmanlığını Alımlar daşıdlılar. Qopuzunu Aşıqlar çaldılar:

Qeybinə xurafat Yiyələndi, Boyunu boyacılar boyadılar, Söyüni dilbazlar söylədilər.

Bütöv Dağ parçalandı.

Ağsaqqallıq əvəz olundu, Ağsaqqallıqın əvəzi olmadı.

Ağsaqqallıq əvəzsizliyi Təsdiq olundu.

Ağsaqqallıq həsrəti yaranıdı...

6. Fəlakət

Yalançı Atalar yarandı: – Hökmədarlar, Xurafatçılar,

Hakimlər, Sədrər, Rəislər,

Yalançı Atalardan dəhşətli Atasızlıq yarandı.

Yalançı Atalar Dünyasında hamı Dünyasız qaldı.

Yalançı Atalıq Fəlakəti, Dəhşəti, Zilləti Yarandı.

7. Qəbahət

Dədələr – gədələşdilər, bu səbəbdən də Balalar Dədəsizləşdilər – Dədəsizlər sürətli özgələşdilər: Yadlıq Doğmalıqsayıdı, Doğmalıq Yadlıq – Ağsaqqal həqarəti aləmi bürüdü.

Yağılara qaldı Dünya!

8. Atasızlıq ehkamı

Dədəsizlik Fəlsəfələşdi.

Milletlərin bir-birinə qovuşmasından danışdılardı, Vahid

Bəşəriyyətdən danışdılardı, Vahid Dildən, Mədəniyyətdən danışdılardı.

Ümumiçilik çağırıldırlar.

Atasızlıqla qovuşdururdular insanları, Atasızlıq Ehkmalaşdırı.

Atasızlar Dünyası yaradırdılar.

9. Zəruriyyət

Atalıq Dünyaya qayıtmalıdır.

Dünya Atalığa çatmalıdır.

Ağsaqqallıq Ağalığı əvəz etməlidir.

Adam – İnsanlaşmalıdır!